

Sygn. akt IV R C 295/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Sobiech

Protokolant: Marlena Dudkowska

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2016 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy

z powództwa małoletnich F. Z. oraz K. Z. reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową A. G.

przeciwko J. Z.

o podwyższenie alimentów

1. alimenty od pozwanego J. Z. ustalone na rzecz małoletnich powodów F. Z. oraz K. Z. w wysokości po 200 zł (dwieście złotych) miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów na podstawie wyroku Sądu Rejonowego Świeciu z dnia 20 maja 2011 roku wydanego w sprawie o sygn. akt III RC 135/11 podwyższa z dniem 1 kwietnia 2015 roku do kwoty po 275 zł (dwieście siedemdziesiąt pięć złotych) miesięcznie na każdego małoletniego powoda tj. łącznie 550 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie płatnych z góry do dnia 15 – ego każdego miesiąca do rąk matki małoletnich powodów A. G. wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności każdej raty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zasadza od pozwanego J. Z. na rzecz małoletniego powoda F. Z. kwotę 112,80 zł (sto dwanaście złotych, osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. zasadza od pozwanego J. Z. na rzecz małoletniego powoda K. Z. kwotę 112,80 zł (sto dwanaście złotych, osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
5. nakazuje pobrać od pozwanego J. Z. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w sprawie,
6. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 295/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 kwietnia 2015 r. małoletni powodowie F. Z. i K. Z. reprezentowani przez przedstawicielkę ustawową – matkę A. G. wnieśli o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego J. Z. z kwoty 200 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie na każdego z powodów płatnych do rąk matki powodów do dnia dziesiątego każdego miesiąca poczynając od 1 kwietnia 2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż wyrokiem z dnia 20 maja 2011 r. Sąd Rejonowy w Świeciu w sprawie o sygn. III RC 135/11 zasądził od pozwanego na rzecz każdego z małoletnich powodów alimenty w kwocie po 200 zł miesięcznie. Z oświadczeń matki małoletnich wynika, iż miesięczny koszt utrzymania każdego dziecka wynosi obecnie 1.600 zł. Wzrost kosztów utrzymania dzieci został spowodowany rozpoczęciem przez nich od 2014 roku nauki w szkole podstawowej. W treści pozwu wskazano również, iż matka małoletnich była zmuszona do rezygnacji z pracy w pełnym wymiarze czasu z uwagi na konieczność sprawowania osobistej opieki nad dziećmi. Pozwany J. Z. nie wykonuje nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego w terminie oraz w pełnej wysokości. Zdaniem strony powodowej pozwany celowo ukrywa swoje dochody, wskazując na rzekomy brak zatrudnienia.

Pismem procesowym z dnia 16 kwietnia 2015 r. strona powodowa wniosła o zabezpieczenie roszczenia na czas trwania procesu przez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na rzecz F. Z. i K. Z. kwoty po 800 zł miesięcznie na każdego z małoletnich płatnych do rąk ich przedstawicielki ustawowej do zakończenia postępowania. Postanowieniem z dnia 20 maja 2015 r. Sąd oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia, uzasadniając iż strona powodowa nie uprawdopodobniła roszczenia.

/postanowienie z dnia 20.05.2015 r. – k. 46/

Sąd Okręgowy w Gdańsku postanowieniem z dnia 25 stycznia 2016 r. oddalił zażalenie powodów na postanowienie z dnia 20 maja 2015 r.

/postanowienie z dnia 25.01.2016 r. – k.132/

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, iż dochodzona w pozwie kwota alimentów została rażąco wygórowana. Pozwany J. Z. wskazał, iż otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 1.290 zł netto, co uniemożliwia mu zaspokojenie roszczenia powodów w całości. Nadto w odpowiedzi na pozew wskazano, iż załączone do pozwu paragony nie dotyczą konkretnego okresu i pochodzą z różnych lat, w związku z czym nie mogą stanowić dowodu na okoliczność miesięcznych kosztów utrzymania małoletnich.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni F. Z. ur. (...) i K. Z. ur. (...) są dziećmi A. G. i pozwanego J. Z., pochodzącymi z ich nieformalnego związku.

/okoliczność bezsporna/

Wyrokiem z dnia 20 maja 2011 r. w sprawie III RC 135/11 Sąd Rejonowy w Świeciu zasądził od pozwanego J. Z. na rzecz małoletnich powodów F. Z. i K. Z. alimenty w kwocie po 200 zł miesięcznie, tj. łącznie 400 zł miesięcznie, płatnych do rąk ich przedstawicielki ustawowej – A. G. z góry do dnia 15 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 marca 2011 r.

/dowód: akta sprawy III RC 135/11: wyrok z dnia 20 maja 2011 r. – k. 35/

W chwili zasądzenia alimentów każdy z małoletnich powodów miał dwa i pół roku. Koszt utrzymania małoletnich kształtował się na poziomie około 400 zł. Dzieci nie posiadały problemów zdrowotnych, jednak raz na trzy miesiące odbywały wizyty kontrolne w Regionalnym Szpitalu (...) w W..

Matka małoletnich nie wykonywała wówczas pracy zarobkowej i mieszkała wraz z dziećmi u swojego ojca. A. G. ponosiła koszt utrzymania mieszkania w wysokości około 80 zł miesięcznie, a nadto zobowiązana była do spłaty miesięcznych rat w wysokości 120 zł z tytułu zakupu pralki. Matka małoletnich otrzymywała pomoc finansową od ojca, a nadto pobierała zasiłek rodzinny z (...) (...) w W. w wysokości 68 zł miesięcznie.

Z kolei pozwany J. Z. był zatrudniony w firmie (...) w G. na umowę na czas określony i uzyskiwał w tym czasie wynagrodzenie w wysokości około 1740 zł netto miesięcznie. Pozwany posiadał zobowiązania kredytowe w łącznej

wysokości 600 zł miesięcznie. J. Z. mieszkał wówczas z rodzicami ponosząc koszt utrzymania mieszkania w wysokości 500 zł miesięcznie.

/dowód: akta sprawy III RC 135/11: zaświadczenie o dochodach J. Z. - k . 27, protokół rozprawy z dnia 20.05.2011 r. - k. 28-30/

A. G. ma obecnie 35 lat i jest masażystką. Matka małoletnich pracuje bez umowy, jednakże przekazuje koleżance 400 zł miesięcznie celem pokrycia części opłat za wynajem lokalu. Matka powodów przeznacza 200 zł miesięcznie na zakup produktów do wykonywania pracy. Dodatkowo wykonuje pracę dorywcze polegające na sprzątaniu mieszkań dwa razy w tygodniu. A. G. osiąga nieregularne dochody w wysokości 1500-2500 zł miesięcznie. Matka małoletnich jest właścicielką nieruchomości gruntowej o powierzchni 1 ha. W skład majątku wymienionej wchodzi również samochód marki A. (...) rok produkcji 1997. Na miesięczne wydatki A. G. składa się: koszt utrzymania mieszkania w wysokości 1350 zł, zakup paliwa – ok. 500 zł, spłata kredytu otrzymanego na zakup samochodu – 350 zł. A. G. w okresie od 01.11.2014 r. do 31.10.2015 r. otrzymywała zasiłek rodzinny w wysokości 212 zł miesięcznie.

/dowód: zeznania A. G. – k. 162-163, decyzja Prezydenta Miasta G. – k.12/

Małoletni F. Z. i K. Z. mają obecnie po siedem lat i uczęszczają do szkoły podstawowej.

Miesięczny koszt utrzymania małoletniego F. Z. i K. Z. kształtuje się na poziomie po około 1200 zł miesięcznie. Koszty związane z uczęszczaniem do szkoły to: wyprawka szkolna – 250 zł rocznie, składki szkolne – 10 zł miesięcznie, wyjścia ze szkoły do kina, teatru 30 zł, wyżywienie – 350 zł miesięcznie, zakup odzieży i obuwia 100 zł, środków higieny – 50 zł, zajęcia dodatkowe – 100 zł, leki 50 zł, rozrywka 50 zł, 450 zł udział w kosztach utrzymania mieszkania.

/dowód: zeznania A. G. – k. 162-163./

Pozwany J. Z. ma obecnie 35 lat, z zawodu jest ślusarzem. Od dnia 04.05.2015 r. pozwany jest zatrudniony w firmie (...) Sp. z o.o na podstawie umowy o pracę na czas określony na stanowisku pilarza, osiągając z tego tytułu dochód w wysokości 1360,69 zł netto. W okresie od 22 sierpnia 2011 rok do 10 września 2014 r. pozwany był zatrudniony w Firmie Produkcyjno – Usługowo – Handlowej (...) G. P. na podstawie umowy o pracę na czas nie określony w charakterze ślusarza – monter. Ostatnie wynagrodzenie pozwanego wynosiło 1800- 1900 zł netto. Stosunek pracy ustal na wniosek pozwanego na podstawie porozumienia stron. W okresie zatrudnienia u tego pracodawcy w 2013 i 2014 roku pozwany przebywał łącznie na zwolnieniu lekarskim 37 dni. Pozwany uzasadnił sposób rozwiązania umowy o pracę wieloma nieobecnościami w pracy, z uwagi na chorobę ojca i konieczność sprawowania opieki nad nim, co miało nie być akceptowane przez pracodawcę. Do maja 2015 roku pozwany był bezrobotny, otrzymywał zasiłek w wysokości 700 zł. Od maja 2015 roku pracuje u obecnego pracodawcy.

Obecnie pozwany nadal mieszka z matką, której przekazuje około 500-600 zł miesięcznie na utrzymanie mieszkania. J. Z. ponosi dodatkowo koszty opału w wysokości 50 zł tygodniowo. Na zakup paliwa pozwany wydaje miesięcznie około 300 zł.

Pozwany ukończył technikum mechaniczne, z zawodu jest technikiem mechanikiem, ale w zawodzie nie pracował. Pozwany obecnie pracuje jako pilarz, posiada doświadczenie w pracy w charakterze szlifierza materiałów drzewnych. Ponadto pozwany ma uprawnienia do prowadzenia pojazdów kategorii B, C. Kurs prawa jazdy kategorii C pozwany ukończył 3 lata temu. Był to kurs przeznaczony dla osób pracujących, finansowany ze środków Unii Europejskiej. Pozwany nie pracował w charakterze kierowcy prowadzącego pojazdy kat. C.

Pozwany ma kontakt z małoletnimi powodami w co drugi weekend miesiąca. Wówczas matka powodów zawozi dzieci do swojego ojca, a następnie są zabierane przez pozwanego. Powodowie spędzają z pozwanym jeden tydzień ferii zimowych i jeden tydzień w wakacje. W marcu 2016 rok zakupił okulary dla dzieci, na co przeznaczył około 500 zł. Zapłacił także 100 zł za wizytę u lekarza okulisty, ale potem pomniejszył o tą kwotę alimenty. W maju 2015 roku wpłacił tytułem alimentów kwotę 700 zł, 11 czerwca 2015 r. 600 zł, zaś 11 sierpnia wpłacił kwotę 800 zł na alimenty i wyprawkę.

/dowód: przesłuchanie pozwanego - k. 163-164, przesłuchanie przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów k. 162-163, zaświadczenie – k. 197,199, rozliczenie podatkowe za rok 2015 -k.200-207, zaświadczenie PUP w Ś. k. 78, pokwitowanie k. 79, wyciąg k. 80, potwierdzenie wpłaty k. 82/

Powiatowy Urząd Pracy w G. na dzień 11 maja 2015 r. dysponował ofertami pracy dla mężczyzn bez wyuczonego zawodu na stanowisku blacharz/lakiernik oraz pracownik produkcji z wynagrodzeniem 1750 zł brutto miesięcznie. Powiatowy Urząd Pracy w K. dysponował m.in. ofertami pracy na stanowisku operatora wózków widłowych z wynagrodzeniem od 1750 zł brutto do 2700 zł brutto oraz monterki stolarki z wynagrodzeniem 1750 zł brutto. Z kolei z informacji otrzymanych z Powiatowego Urzędu Pracy w Ś. wynika, iż posiadał on oferty zatrudnienia dla mężczyzn bez wyuczonego zawodu z maksymalnym wynagrodzeniem w wysokości 2200 zł brutto, natomiast na stanowisku kierowcy wózka jezdniowego z wynagrodzeniem 1750 zł brutto miesięcznie.

/dowód: pismo PUP w G. – k. 117, pismo PUP w K. - k. 173-189, pismo PUP w Ś. – k.191/

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego oraz zasad doświadczenia życiowego. Sąd oparł się na dokumentach urzędowych załączonych do akt sprawy oraz na przedstawionych dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód, nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu dokumenty stanowiły wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Sąd przeprowadził również dowód z akt sprawy o sygn. III RC 135/11 Sądu Rejonowego w Świeciu.

Oceniając dowód z przesłuchania pozwanego Sąd uznał, iż w zasadzie brak było podstaw do odmowy przypisania mu waloru wiarygodności. Oświadczenia pozwanego w znacznej części były spójne i korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z potwierdzeniami dowodów wpłat i przelewów kwot przekraczających ustaloną kwotę alimentów. Sąd nie dał wiary pozwanemu, iż przyczyną wystąpienia do pracodawcy tj. firmy (...) o rozwiązanie umowy o pracę była sytuacja osobista pozwanego. Pozwany tego nie udowodnił. Należy zauważyć, iż w okresie 2013 i 2014 roku pozwanego nie było w pracy łącznie przez 37 dni, nie jest więc to tak długi okres czasu by doprowadzić od rozwiązania umowy pracę. To działanie pozwanego Sąd ocenia zgodnie z art. 136 kro jako zrzeczenie się zatrudnienia bez ważnego powodu, tak więc wynikłej zmiany Sąd nie brał pod uwagę.

Sąd dał także wiarę w części zeznaniom matki powodów w zakresie, w jakim były one spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie w innych przeprowadzonych dowodach. Sąd nie uznał za wiarygodne twierdzeń A. G. odnośnie miesięcznych kosztów utrzymania małoletnich powodów. W ocenie Sądu wyliczenia przedstawione przez matkę małoletnich były rażąco wygórowane i nieadekwatne do rzeczywistych potrzeb dzieci. W szczególności nie sposób podzielić twierdzeń przedstawicielki ustawowej powodów, iż koszt wyżywienia jednego dziecka przekracza 500 zł miesięcznie, a koszt utrzymania każdego powoda wynosi 1600-2000 zł miesięcznie. Taka kwota nie znajduje uzasadnienia w poziomie życia obojga rodziców, których nie stać by na dzieci przeznaczać łącznie 4000 zł miesięcznie. Sąd nie dał wiary przedstawicielce ustawowej małoletnich powodów by ponosiła koszty zatrudnienia opiekunki. Twierdzenie to nie zostało wykazane. Należy zauważyć, że podczas informacyjnego wysłuchania przedstawicielka ustawowa podała, że na opiekunkę przeznacza 500-600 zł, zaś podczas przesłuchania w charakterze strony wskazała że przeznacza na ten cel 400 zł. Ta niespójność, przy braku dowodów pozwoliła Sądowi dać wiary przedstawicielce ustawowej co do pokrywania kosztów opiekunki.

Podstawą roszczenia powodów stanowi przepis art. 138 k.r.o., który przewiduje, iż w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Oceniając zasadność roszczenia w

niniejszej sprawie należy odnieść się do treści art. 135 k.r.o., z którego wynika, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zgodnie z poglądem panującym w doktrynie, aby art. 138 k.r.o. mógł znaleźć zastosowanie nie muszą wystąpić równocześnie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i zmiany w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (por. H. Haak, Kodeks rodzinny i opiekuńczy komentarz, obowiązki alimentacyjny, Towarzystwo Naukowe Organizacji i Kierowania „Dom Organizatora”, Toruń 1995, s. 140).

Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Oznacza to, iż rozstrzygnięcie o żądaniu zmiany zakresu obowiązku alimentacyjnego wymaga w pierwszej kolejności porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasadzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu. Zatem upływ czasu, jaki nastąpił od daty ostatniego wyroku alimentacyjnego do daty orzekania o podwyższeniu alimentów, sam w sobie nie może jeszcze przemawiać za zasadnością powództwa. Na stronie ciąży wówczas obowiązek wykazania, że zmiany takie nastąpiły stosownie do ogólnej reguły dowodowej wynikającej z art. 6 k.c.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w nieznacznej części. Nie pozostawia wątpliwości, iż różnica wieku dzieci powstała od daty ustalenia obowiązku alimentacyjnego uzasadnia wzrost potrzeb dzieci wynikających z rozpoczęcia edukacji w szkole czy dodatkowych zajęć. Sąd miał na względzie, iż koszty utrzymania małoletnich uczęszczających obecnie do szkoły podstawowej różnią się w sposób znaczący od kosztów utrzymania i wychowania istniejących w dacie orzekania w przedmiocie alimentów przez Sąd Rejonowy w Świeciu. Związane są z tym w szczególności wydatki na wyprawkę do szkoły, przybory szkolne i pomoce dydaktyczne, komitet rodzicielski.

Niezależnie od powyższego podkreślić jednak należy, że górna granica zakresu obowiązku alimentacyjnego wyznaczana jest przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. W 2011 roku pozwany uzyskiwał wynagrodzenie w wysokości 1740 zł netto, obecnie zaś w wysokości 1360,69 zł netto. Z uwagi na okoliczności wskazane powyższej Sąd oceniając możliwości zarobkowe pozwanego nie uwzględnił zmiany w postaci ustania stosunku pracy w firmie (...). Pozwany podał, że przed rozwiązaniem stosunku pracy zarabiał 1800-1900 zł miesięcznie, co w ocenie Sądu stanowi obecnie maksymalne możliwości zarobkowe pozwanego. Z ofert pracy powiatowych urzędów pracy nie wynika by możliwości majątkowe pozwanego były wyższe.

W świetle całokształtu okoliczności niniejszej sprawy Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia powództwa w całości i podwyższenia alimentów na rzecz małoletnich powodów do kwoty po 1000 zł miesięcznie. Strona powodowa nie wykazała, aby w tym okresie doszło do tak istotnych zmian okoliczności po stronie pozwanego, które uzasadniałyby uwzględnienie powództwa w całości i podwyższenie alimentów o tak znaczną sumę. Ustalając wysokość alimentów Sąd uwzględnił fakt, iż pozwany dodatkowo poza alimentami partycypuje w niektórych, zwiększonych wydatkach małoletnich powodów.

Nie można pominąć faktu, że matka małoletnich powodów zobowiązana jest także do ich utrzymywania i wychowywania. W dacie ostatniej konkretyzacji obowiązku alimentacyjnego A. G. nie pracowała, finansowo wspierał ją ojciec, otrzymywała również zasiłek rodzinny z (...) (...). Obecnie sytuacja matki małoletnich powodów uległa poprawie. Wykonuje ona pracę zarobkową, z której osiąga dochody w wysokości od 1500-2500 zł miesięcznie. Jednocześnie należy podkreślić, iż pomimo wzrostu dochodów, matka powodów ponosi większe koszty związane z utrzymaniem mieszkania oraz dojazdami do pracy i szkoły. Należy jednakże wskazać, że matka powodów wiedząc, że koszty utrzymania w G. są wyższe, oceniając swoją sytuację zdecydowała się na zmianę miejsca zamieszkania.

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby małoletniego F. Z. i K. Z. z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec dzieci powinien kształtować się na poziomie 550 zł miesięcznie (po 275 zł na każdego z synów). Sąd miał na względzie wzrost potrzeb małoletnich oraz możliwości zarobkowe pozwanego. Stąd też na

zasadzie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. orzeczono jak w pkt 1 sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako bezzasadne na podstawie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. a contrario.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Orzekając o kosztach procesu Sąd miał na uwadze, iż strona powodowa wygrała sprawę w 9,4%, natomiast strona pozwana w 90,6%. Biorąc pod uwagę powyższe w punkcie 3 i 4 wyroku na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądzone od pozwanego na rzecz każdego z powodów kwotę 112,80 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. W punkcie 5 sentencji wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 zł tytułem opłaty sądowej, od której uiszczenia strona powodowa była zwolniona.

Stosownie do regulacji art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności.